

OBSAH

<i>Anjeli</i>	3
<i>Svätí Konštantín a Metód</i>	4
<i>Životy svätých</i>	5
<i>Otázky a odpovede</i>	7
<i>Вдячність вам, любі Брезоване</i>	9
<i>Poučenie starca Paisija</i>	10
<i>Križ</i>	11
<i>Detská stránka</i>	13
<i>Osol a flauta</i>	18
<i>O pôste</i>	19
<i>Recepty</i>	20
<i>Sv. Nikolaj Srbský (Velimirovič):</i>	
<i>Myšlienky o dobre a zle</i>	21
<i>Zo života skupín</i>	22

**„Čokoľvek ste urobili jedné-
mu z týchto mojich
najmenších
bratov, mne ste urobili“.
Mt 25,40**

Spasi Vás Hospodi!

Obálka: Bratislava

Bratislava, beseda o sv. Rastislavovi

ISTINA

*Mesačník Bratstva pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
ročník XIV./2009*

redaktori: *Darina Oleárová, Alexander
Haluška, Michal Sivík, Zdenko Varga,
Patrik Palasiewicz, Zuzana Repková, Mar-
cela Hvižďáková, Zuzana Sadílková*
pokladníčka: *Tatiana Mihaličová*
technický redaktor: *Marcela Hvižďáková*
detská stránka: *Andrea Gmotričová, Lubo-
mira Balaščáková*
redaktori pre distribúciu: *Lenka Kimaková,
Luboš Omaska*

Vydáva:
*Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS
tel.: 0948 509 980*

e-mail: *istina@post.sk*
IČO: 17075947

www.bpm.orthodox.sk

S blahoslovením Jeho Vysokopre-
osvietenosti Jána, arcibiskupa
prešovského a Slovenska.

Vychádza 12-krát do roka.
Ročný príspevok 4,78,- €

*Vaše finančné príspevky
posielajte
na adresu redakcie:
Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku - SYNDESMOS,
redakcia ISTINY
Bayerova 8, 080 01, Prešov,
prípadne na účet Istiny:
4008409298/7500.*

*Cirkevné schválenie.
Redakcia si vyhradzuje právo upravovať
príspevky v súlade
s učením Cirkvi.
Nevyžiadané rukopisy nevraciam.*

*Vydávanie je povolené Ministerstvom
kultúry SR pod číslom EV 3633/09.
ISSN 1335-6739*

Tlač: GRAFOTLAČ Prešov

Anjeli sú Bohom stворené netelesné bytosti. Ich stvorenie sa vo Svätom písme nespomína, no podľa svätej Tradície boli stворení vtedy, keď Boh tvoril neviditeľný svet. Ako sa píše v knihe Jób (38, 7): „Keď boli stворené hviezdy, ospevovali ma ohromným hlasom všetci moji anjeli.“

Slovo anjel je gréckeho pôvodu a znamená posol, poslaný. A naozaj, na mnohých miestach Svätého písma sa stretávame s anjeli, ktorých Boh poslal k ľuďom. Napríklad pri Blahoviščení (Zvestovaní) Presvätej Bohorodice bol poslaný archanjel Gabriel, aby jej zvestoval veľkú radosť. Anjeli zvestovali pastierom narodenie Isusa Christa - Božieho Syna spevom. Svetlý anjel sediaci na kameni odvalenom z hrobu zvestoval ženám myronosičiam slávne Chistovo vzkriesenie. Anjeli pri Voznesení (Vznesení) na nebo Isusa Christa hovorili apoštolom o tom, ako znova príde v sláve súdiť živých a mŕtvych. Boží anjel vyviedol sv. Petra z väzenia Sk (12,11). Mnoho iných prípadov, zjavení, zvestovaní a pomoci od svätých anjelov vidíme vo Svätom písme a vari každý z nás by vedel o tom povedať aj niečo zo svojho života, ako nás anjel ochranca zachránil, alebo nám pomohol.

Áno! Máme aj svojich anjelov ochrancov, ktorí nám boli pridelení pri svätom krste. Náš anjel ochranca sa o nás stará od nášho narodenia (krstu) po celý život i po smrti.

Pravoslávne učenie o svätých anjelocho a nebeských silách nám objasnil svätý Grigorij Palama! Vrávi, že Božích anjelov rozdeľujeme do troch hierarchií. Každá hierarchia je tvorená tromi radmi (činmi).

1. hierarchia- Serafíni, Cherubíni, Prestoly (Trónovia).

2. hierarchia- Panst-

vá, Mocnosti, Sily.

3. hierarchia- Načala (Počiatky), Archanjeli, Anjeli.

Svätí anjeli nám boli daní Hospodinom Bohom z lásky, aby nás ochraňovali a pomáhali nám na ceste k spásu a Kráľovstvu nebeskému. Anjeli spolu so svätými neprestajne prinášajú Bohu modlitby za nás hriešnych a spievajú Mu svätú pieseň: „Svjat, svjat, svjat Hospod' Savaof.“

Nezabúdajme vo svojich osobných modlitbách prosiť nášho anjela ochranca o záchranu a modlitby, aby sme sa spolu s ním radovali z nášho bohumilého života.

ptipravit Alexander

Svätí Konštantín a Metod

Mikuláš I. zomrel a svätých bratov prijal až jeho nástupca pápež Hadrián II. Ten potreboval pomoc byzantského cisára Vasilía I. (867-876) proti mohamedánom, ktorí ohrozovali južné Taliansko a Rím, a vyslovil svoj súhlas so slovanskou bohoslužbou „a položil knihy na svätý prestol. Z toho dôvodu boli slúžené slávnostné bohoslužby v chrámoch sv. Petra, sv. Petronely, sv. Andreja a sv. Pavla. Svätí bratia žili v gréckom monastieri“ (archimandrita Pronin, 2005, s. 51).

Hadrián II. si podobne ako jeho predchodca uvedomoval, „že byzantská misia by nikdy neprišla na Moravu, keby bol Rím vyhovel Rastislavovej žiadosti skôr, než sa knieža obráti do Carihradu. Tento taktický lapsus bolo teraz potrebné napraviť. Pápež sa rozhodol získať gréckych misionárov pre záujmy rímskej cirkvi. Preto bola cyrilometodská skupina ubytovaná v niektorom gréckom monastieri, najskôr pri chráme Presvätej Bohorodice pri Jasličkách. V Živote Konštantínovom je nazývaný nie latinským názvom Ad Praesepe, ale gréckym Fatné“ (Aleš, 1985, s.38). Svätý Konštantín, po celoročnej únavnej práci nad slovanským písmom, liturgickou tvorbou, učiteľskou činnosťou, cirkevnou polemikou s judaizmom, ale aj neustálym vyjednávaním, dokazovaním a presvedčovaním, nakoniec ochorie. V monastieri, v ktorom žili, prijíma veľkú schimu, ktorá sa dáva len mníchom, prijíma nové meno Kyrill. „Cítiať blížiaci sa koniec pozemského

života, začal sa modliť. Hospodi Bože moj, iže jesi anhel'skija vsja činy bezplotnyja sily sostavil...poslušaj molitvy mojeja: vernoje Tvoje stado sochraní, jemuže mja bi prestavil neključimaho i nedostojnaho raba Tvojeho... Modliac sa ďalej usnul 14. februára 869“ (archimandrita Pronin, 2005, s. 51). Po smrti svätého Cyrila bol svätý Metod vysvätený na biskupa. Počas pobytu svätého Metoda v Ríme došlo na Morave k vážnym politickým zmenám. Ctižiadostivý Svätopluk sa ujal vlády a Rastislav bol uväznený a umučený k smrti. Kniežaťa Rastislava pravoslávna Cirkev kanonizovala za svätého.

„Svätý Metod sa vrátil na Moravu asi v jeseni 870 roku. Bol však veľmi skoro, so súhlasom Svätopluka, zajatý nemecko-latinským duchovenstvom a bol odvedený do Nemecka. Tam ho odsúdil nezákonný súd, na ktorom sa zúčastnil aj cisár Ľudovít“ (archimandrita Cyril, 1992, s. 83).

Svätý Metod bol uväznený v žalári tri a pol roka a jeho učeníci prenasledovaní. Pápež Ján síce dosiahol oslobodenie Metoda, keď sa jednému z učeníkov podarilo utiecť do Ríma a ohlásiť, že svätého Metoda uväznili, ale zakázal používanie bohoslužobného slovanského jazyka. Na Metoda stále útočili, lebo chcel dosiahnuť vymanenie sa Cirkvi na Morave z nemecko-latinského vplyvu.

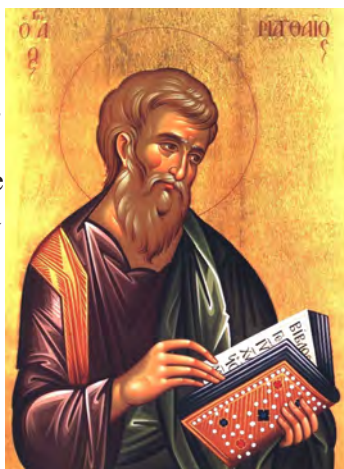
Svätý Metod pápeža neuposlúchol a aj naďalej slúžil svätú liturgiu tak ako predtým.

pripravil jerej Marián Dercó

Matúš znamená „Boží dar“. Pôvodom bol Žid

Syn Alfeja, ináč ho nazývali Levi. Žil v Galilejskom meste Kafarnaum. Bol mýtnikom a preto ho Židia ignorovali a stránili sa ho. Keď bol Spasiteľ v Kafarnaume uvidel ho sedieť na mýtnici, povedal mu: „Pod' za mnou.“ Matúš počul tieto slová srdcom, zanechal všetko a nasledoval Christa. Matúš sa nedivil, že Veľký Učiteľ, Tvorca zázrakov volá práve jeho, ktorý bol všetkými opovrhovaný. Z veľkej radosti Matúš vo svojom dome pripravil hostinu. Zišlo sa tam mnoho Matúšových susedov, priateľov, známych a stolovali spolu. Keď to videli farizeji a mýtnici, reptali a hovorili: „Ako to že Učiteľ je a pije s mýtnikmi a hriešnikmi?“ Isus počujúc ich slová odpovedal: „Nie zdraví potrebujú lekára, ale chorí. Prišiel som prizvať nie spravodlivých ale hriešnikov na pokánie.“

Matúš zanechal všetko a nasledoval Christa. Počúval Jeho Božské učenie, videl Jeho nespočetné zázraky, chodil kázať k strateným ovciam domu Izraelského. Po vyznání Hospodina a zidení Svätého Ducha na apoštolov svätý Matúš ostával v Palestíne spolu s inými apoštolmi. Pred odchodom apoštola z Jeruzalema prosili jeruzalemský kresťania, aby im zanechal

napísané skutky a učenie Isusa Christa. A tak Matúš, napísal Sväté Evanjelium. Hlásal evanjelium v Etiópii. Usmerený Svätým Duchom prišiel na zem ľudožrútov. V mesta Miréni. Vysvätil na biskupa svojho spolupútnika Platóna a postavil malý chrám. Sám odišiel na neďalekú horu a tam prebýval v pôste celým srdcom modliac sa k Bohu za obrátenie sa tohto národa. Tu sa mu

zjavil Hospodin v podobe krásneho mládencá, ktorý držal v pravej ruke žezlo. Hospodin povedal: „Z toho žezla mojou mocou vyrastie vysoký strom a prinesie výdatný plod, ktorý svojou veľkosťou a sladkosťou prevýši všetky iné plody zo sadu a z jeho koreňa vytečie prameň čistej vody. Keď sa ňou umyjú ľudožrúti získajú čistú osobu a každý kto okúsi z plodu stromu zabudne na zverské mravy a bude pokorným a dobrým človekom.“ Matúš prijal žezlo od Hospodina, zišiel z hory a išiel do mesta vyplniť to, čo mu bolo prikázané. Cestou uzdravil ženu a syna vladára Ful'viana, ktorý v mesta vládol. Dozvediac sa o jeho príchode, biskup Platón sa s ním stretol spolu s klérom a svätý Matúš pri chráme zasadil žezlo do zeme. V tej chvíli sa žezlo stalo veľkým stromom rozprestierajúcim listnaté vetvy a zjavili sa na ňom nádherné plody,

veľké a sladké, a od koreňa vytiekol prameň vody. Celé mesto sa prišlo pozrieť na takýto zázrak. A jedli plody stromu a pili čistú vodu. Svätý apoštol Matúš kázal zhromaždeným ľuďom Božie slovo v ich jazykoch, v tej chvíli všetci uverili v Hospoda a apoštol ich krstil v zázračnom prameni. Dozvediac sa o tom, čo sa stalo, kňaz sa zo začiatku tešil z uzdravenia ženy a syna, no potom po diabolskom vnuknutí sa rozhneval na apoštolu za to, že celý národ k nemu prichádza nechávajúci svojich bohov. V tú istú noc sa apoštolovi zjavil Spasiteľ a sľúbil Mu, že s Ním ostane počas nasledujúcich utrpení. Keď prišlo ráno, apoštol v chráme spolu s veriacimi chválil Boha, keď v tom knieža poslalo štyroch vojakov, aby ho zobrali. No nemohli ho z chrámu vyniesť vonku. Po zázraku pod rúškom ľsti zobral sv. Matúša za ruku priviedol ho k svojmu palácu. Chcel spáliť apoštolu ako mága. No apoštol prekuknúť tajné pohnútky jeho srdca a démonské úmysly obvinil knieža hovoriac: „Mučiteľ prefikáný! To čo so mnou zamýšľaš urobiť urob skoro, no ja som pripravený obetovať všetko za môjho Boha.“ Vtedy knieža rozkázal vojakom chytiť svätého Matúša a začali ho mučiť. Mučiteľ si myslel, že sv. apoštol je už mŕtvy, no svätý žil. Potom prikázal priniesť ešte viac dreva, vetiev, prútia a položiť na Matúša zapálil. Prikázal doniesť aj dvanásť svojich zlatých modiel a postavil ich okolo ohňa prizýval ich na pomoc, aby ich silou Matúš nemohol utiecť z ohňa, ale aby zhorel na

popol. Apoštol sa v plameňoch modlil Hospodinu síl, aby ukázal svoju neporaziteľnú silu, bezmocnosť pohan-ských bohov a porazil tých, ktorý v nich veria. Plameň sa nečakane obrátil s úžasným hrmotom proti modlám a oni sa rozpustili od ohňa ako vosk. Okrem toho boli popálený aj mnohí z neveriacich, ktorí stáli okolo. Z roz-pustených modiel sa zodvihol plameň v tvare zmije a postavil sa proti Ful'vi-
novi ohrozujúc ho, kým sa neobrátil k apoštolovi s pokornou modlitbou, aby ho zachránil od záhuby. Apoštol prikázal ohňu, a v tej chvíli plameň zhasol a ohnivá podoba zmije zmizla. Ful'vián chcel so cťou vyvieť svätého z ohňa, no on vyrieknuc modlitbu predal svoju svätú dušu do Božích rúk. Ful'vian rozkázal uložiť jeho telo do ťažkej rakvy naplnenej olovom a hodiť do mora „Keď Boh ochráni svojho služobníka potom Mu uve-rím“, povedal knieža. Svätý sa zjavil biskupovi Platónovi hovoriac: „Zajt-ra choď na morský breh. Zober moje ostatky.“ Ráno sa biskup vybral k moru a našiel železnú archu s ostatka-mi svätého. Knieža sa o tom dozvedel a vtedy uveril v Pána Isusa Christa. Prosil Boha o odpustenie hriechov. Biskup Platón pokrstil Ful'viána. Pri krste dostal meno Matúš. Ful'vian - Matúš sa neskôr stal biskupom po sv. Platónovi. Amiň.

Svjatij apostole a evanheliste Mat-feje moli Boha o nas!

Podľa knihy „Žitija svjatych Dimitrija Rostovskago“

Otázka: „Existovali alebo existujú mimozemšťania a nadprirodzene bytosti (ufo, víly) vo vesmíre?“

Odpoveď: „Božie zjavenie zapísané vo Svätom Písme a Tradícii nám hovorí, že okrem ľudí existujú ešte anjeli a démoni. Anjeli majú rôzne dobré poslania, ako napríklad ochraňovať ľudí, zvestovať im dobré zvesti, sprevádzať nás na ceste a podobne. Démoni sú zasa našimi nepriateľmi a aj ich činnosť je rôzna. V prvom rade klamú,

objektívne vedieť alebo hovoriť nič o ich existencii alebo neexistencii. Čo sa tých mimozemšťanov, o ktorých sa hovorí v súčasnej tlači, literatúre a filmoch Science fiction, tak títo určite nie sú to, za čo ich ľudia alebo média považujú. Prečo? Strom poznať podľa ovocia. Skúsenosť hovorí, že ľudia po údajnom stretnutí s mimozemšťanmi sa prejavujú nepokojom, nezdržanlivosťou, nemyslením a nenádejaním sa na Boha a neprirodzenou, až extrémnou túžbou stretnúť sa s nimi znovu.

V dôsledku toho dochádza často k nezaujmu o akúkoľvek inú činnosť, niekedy k strate zamestnania, prerušeniu normálnych vzťahov s ľuďmi, vrátane najbližších, a v krajnom prípade až k strate chuti žiť. Všetko toto jasne svedčí o nenormálnom stave a prejavoch posadnutosti zlými duchmi a silami. Takzvané stretnutie s mimozemšťanmi v súčasnosti je preto potrebné považovať v lepšom prípade za omyl a nesprávne

pochopenie javov, ktoré sa zdajú byť neprirodzené, no v skutočnosti majú celkom prirodzený pôvod. V horšom prípade je to priamy kontakt s démonmi a ich pôsobením.

Na záver ešte jedna dôležitá myšlienka. Vznik literatúry science fiction a túžby ľudí stretnúť sa s mimozemšťanmi, ktorá sa tak silno prejavila v novodobej histórii ľudstva, má svoje korene v odpadnutí ľudstva od

zvádzajú, pokúšajú, ohovárajú (slovo „diabol“ znamená ohovárač) a snažia sa nám zo závesti a nenávesti všelijako ublížiť, aby sme aj my stratili posledné zvyšky dobra a ocitli sa v takom istom zúfalstve a prázdnote, v akom sa nachádzajú oni. Anjeli aj démoni môžu občas prijímať podobu človeka, či iných bytostí, ak im to prikáže, alebo dovolí Boh. O iných bytostiach nám Boh nezjavil nič, preto nemôžeme

duchovného života a v návrate k okultizmu. Väčšina ľudí v súčasnosti si silno uvedomuje mnohé svoje nedostatky, závislosti, obmedzenosť a rôzne problémy. Keďže však toto všetko nechcú ľudia vo väčšine prípadov riešiť v spolupráci so skutočným, živým a osobným Bohom, uchýlili sa k výmyslom o bytostiach, ktoré im pomôžu vyriešiť všetky problémy bez nárokov na morálku, odstránenie hriechu, námahu a duchovný život. Presne preto sa údajným a vymysleným bytostiam pripisujú spasiteľské a záchranárske kvality a schopnosti. Od kontaktu s mimozemšťanmi ľudia očakávajú informácie o možnosti dematerializácie, rýchlej a jednoduchej zmeny vzhľadu, vytvárania fantastických

scén a javov, cestovania veľkou rýchlosťou, prekonávania hmotných prekážok bez ich odstránenia, nezávislosť na hmote a čase a podobne. Všetko sú to veci, ktoré v podstate ukázal, uskutočnil a ponúkol (samozrejme v principiálne inej forme) Isus Kristus. Dnešní ľudia by ich však chceli bez Neho, čiže bez námahy, bez lásky a bez obete. Preto hoci Science fiction vznikla v mene vedy a pokroku, v podstate je to úpadok, degradácia človeka a jeho poníženie v opätovnom návrate k snom a praktikám okultizmu a čarodijníctva. Ozajstný pokrok je možný len v spolupráci s Bohom, v súlade s Jeho vôľou a za predpokladu ozajstnej a pravdivej duchovnosti.

Jerej Štefan Pružinský, ml.

*Chceš, aby ťa Boh ušetril? Potom nešetri sám seba.
(blažený Augustín)*

*Nijakou vlastnosťou sa neprispôsobíme Bohu, tak ako
milosrdenstvom.*

(Sv. Gregor Nysský)

Kto sa nemodlí, je mŕtvý.

(Sv. Ján Zlatoústý)

pripravila Zuzana Sadilková

Milí čitatelia, naši istináči...

Tento článok je napísaný v ukrajinskom jazyku, ktorý sa na stranách tohto časopisu asi neobjavuje veľmi často. Dúfam, že mu väčšina z vás aj napriek tomu porozumie. Ak sa pýtate prečo je v ukrajinčine, dôvod je prostý... Chcem to venovať vám všetkým, no predovšetkým veriacim z Brezovej pod bradlom, z ktorých je väčšina ukrajinskej národnosti. Samozrejme, že rozumejú aj po slovensky no tento jazyk je im ešte milší a bližší... Vopred sa týmto ospravedlňujem tým z vás, ktorí ukrajinčinu nepoznáte, no azda chápete môj dôvod, veď aj Isus k ľuďom vravel jazykom im najbližším.

Вдячність вам, любі Брезоване

Брезова, Брезова невелике село,
ну, куди подивишся, там гарно і весело...
Люди, котрі там життя переживавуть,
любовь всюди роздавають...
Любові, до Господа Бога мають,
тому вони про свою церков довго, вже мріють...
Життя їх дуже гарне і кідь нелегке все буває,
Господь Бог їх завжди сохрanyaє...
Тому вони Його завжди поважають,
На Його славу кожне діло вистроїти гарні знають...
Ми, декілька студентів мали можливість із нима побувати,
декілька днів разом із нима веселитися... /веселяти/
Ми, мали можливість два празники торжествувати,
Один був день народження нашого братика Віті,
другим, церковний празник святого Дімітрія, котрого
істинно знає кожен хрістіянин у світі...
Цей вірш має вам про них щось сказати,
нашим Брезованум гарно, дуже гарно подяковати...
Було нам пріємно із вами побувати,
любов від вас відчувати...
Бажаю всього найліпшого,
головно прославяти Бога вишняго...
Він дав вам велікий подарунок любові,
дякую вам дорогі...

Nadežda Vasková

Poučenie starca Paisija

Geti svojho otca aj svoju matku. Čo sú to dnes za deti?!

Nedokážu zniesť ani jednu výčitku. Ako by teda mohli zniesť výprask? Nemajú úctu, majú len egoizmus a mnoho podráždenosti. Zneužívajú slobodnú vôľnosť. Dieťa vraví svojim rodičom: „Nahlásim Vás na políciu!“ Teraz nedávno, jeden 15-ročný chlapec, ktorý vykonal akúsi veľmi veľkú hlúposť a jeho otec mu dal za to facku, odišiel, nahlásil to na políciu a otca odsúdili. Otec počas

súdneho procesu povedal: „Krivdíte mi, pretože keby som mu vtedy nedal facku, zatvorili by ho do väzenia. Vás by to nebolelo, mňa by to bolelo.“ Zrazu chytil svoje dieťa, dal mu dve facky a hovorí: „Za tieto dve facky ma odsúdite, nie za tamtú. Teraz ma zavrite do väzenia, lebo som ho udrel bez dôvodu.“

Čo chcem tým povedať? Až tam došli dnešné deti. Také je to dnes zmýšľanie. Za starých čias nás naši rodičia hrešili, dali nám aj nejaké to zaucho, ale nás pritom neovládla zlá myšlienka. Aj trest sme prijímali ako pohladenie bez toho, aby sme odporovali, bez toho, aby sme skúmali či sme sa previnili veľmi alebo málo. Verili sme, že i bitka je pre naše dobro. Vedeli sme, že rodičia nás milujú niekedy hľadia, inokedy bozkávajú a zase inokedy

nám dajú zaucho. Veď aj zaucho, aj pohladenie aj bok od rodičov, všetko je z lásky. Keď rodičia trestajú svoje deti, trpí ich srdce. Keď dieťa dostane fac-

ku, bolí ho líce. Väčšia je bolesť srdca než bolesť líca. Matka, nech robí čokoľvek svojim deťom, už či ich hreší, bije, alebo sa s nimi mazná, všetko to robí z lásky, všetko to vychádza z jedného materského srdca. Avšak ak to deti nechápu a drzo odvrávajú, stávajú sa na odpor a zaryto vzdorujú, vtedy zo seba vyháňajú

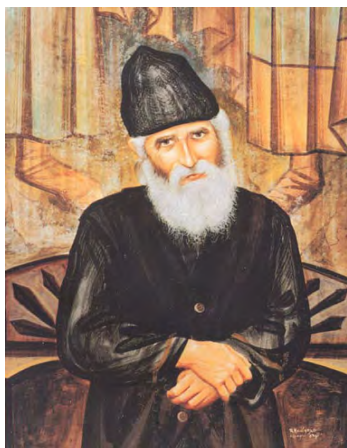
Božiu blahodať, v dôsledku čoho potom podliehajú zodpovedajúcemu démonskému pôsobeniu.

Otče, neexistujú aj nepodarení rodičia?

Áno, tým deťom, ktoré majú takých rodičov, tým pomáha Boh. Boh nie je nespravodlivý. Plané jablone sú plné plánok. Tam, na ceste ku mojej kalyve je jedná planá jablôň. Ani jej listy nevidno, lebo je plná plánok. Konáre sa lámu pod ťarchou plodov. A štepené jablone, napriek tomu, že ich postrekujú, vôbec nerodia.

Preložené z knihy: Slová starca Paisija Svetohorského

Preložil: brat v Christu Juraj

Zbožní kresťania sa veľmi často žehnajú znamením svätého kríža, a to ráno, keď vstávajú, počas všetkých modlitieb, keď odchádzajú z domu, keď prechádzajú okolo svätých chrámov, keď začínajú nejakú prácu i keď ju končia, skôr ako vypijú vodu alebo iný nápoj, pred jedlom i po ňom, skôr ako si ľahnú spať, keď počujú dobrú alebo zlú správu... V každom prípade, pri každej príležitosti používajú znamenie kríža! Deň veriaceho sa začína a končí krížom.

Veľmi dôležité je robiť toto znamenie správne a hlavne to, aby jeho vykonávanie na našom tele bolo účivé. Niektorí narýchlo pohybujú rukou po hrudi alebo vo vzduchu bez toho, aby sa vôbec dotkli svojho tela, niekedy zobrazujú trojuholník alebo tvar písmena X. Ako by sa dal označiť takýto bezúčelný a nepochopiteľný pohyb, ktorý sa blíži k hraniciam rúhania sa? Tvrde, ale pravdivé sú slová svätého Jána Zlatoústeho, ktorý hovorí, že vtedy sám diabol hýbe rukou týchto nepozorných kresťanov, aby sa vysmieval silnému symbolu čestného kríža a aby ich zvedol.

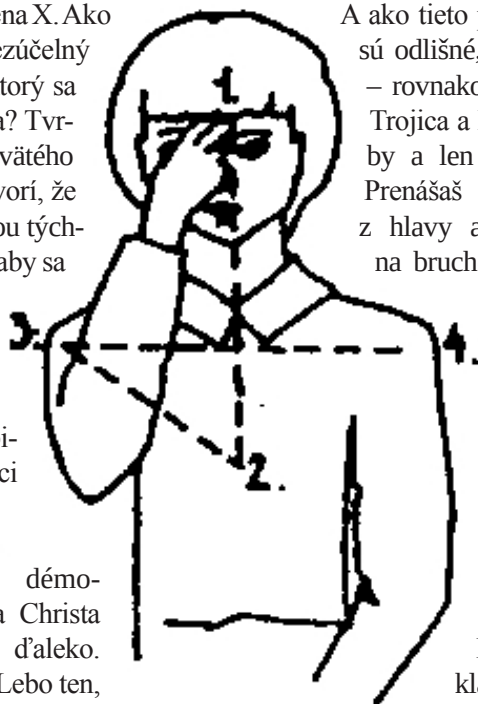
Aj svätý Cyril Jeruzalemský nám radí: „Nehanbime sa za Christov kríž. Hoci sa za neho niekto hanbí a ukrýva ho, ty zreteľne rob znamenie kríža, aby démoni videli tento znak kráľa Christa a so strachom aby odišli ďaleko. Rob znamenie kríža často. Lebo ten,

kto sa žehná znamením kríža tu na zemi, myslí o sa nachádza v nebesiach... Je to veľká ochrana. Je znamením veriacich a strachom pre démonov“.

O znamení kríža nás poučuje aj svätý Kozmas Etolský: „Počujte, kresťania moji, ako sa má uskutočňovať znamenie kríža a čo znamená? Sväté Evanjelium nám hovorí, že Svätá Trojica, Boh, je oslavovaná v nebesiach viac ako anjeli. Čo máš robiť aj ty? Spojíš svoje tri prsty na pravej ruke a pretože nemôžeš vystúpiť na nebesia, aby si sa poklonil, kladieš svoju ruku na hlavu, pretože tvoja hlava je okrúhla a predstavuje nebesia a ústami hovoríš: Ako vy, anjeli, oslavujete Svätú Trojicu v nebesiach, rovnako aj ja, ako nehodný služobník, oslavujem a klaniam sa Svätej Trojici.

A ako tieto prsty sú tri - sú odlišné, sú aj spolu - rovnako je aj Svätá Trojica a Boh, tri osoby a len jeden Boh. Prenášaš svoju ruku z hlavy a kladieš ju na brucho a hovoríš:

Klaniam sa Ti a uctievam Ťa, lebo si zostúpil a vtelil sa v lone Bohorodičky za naše hriechy. Potom ju kladieš na pra-

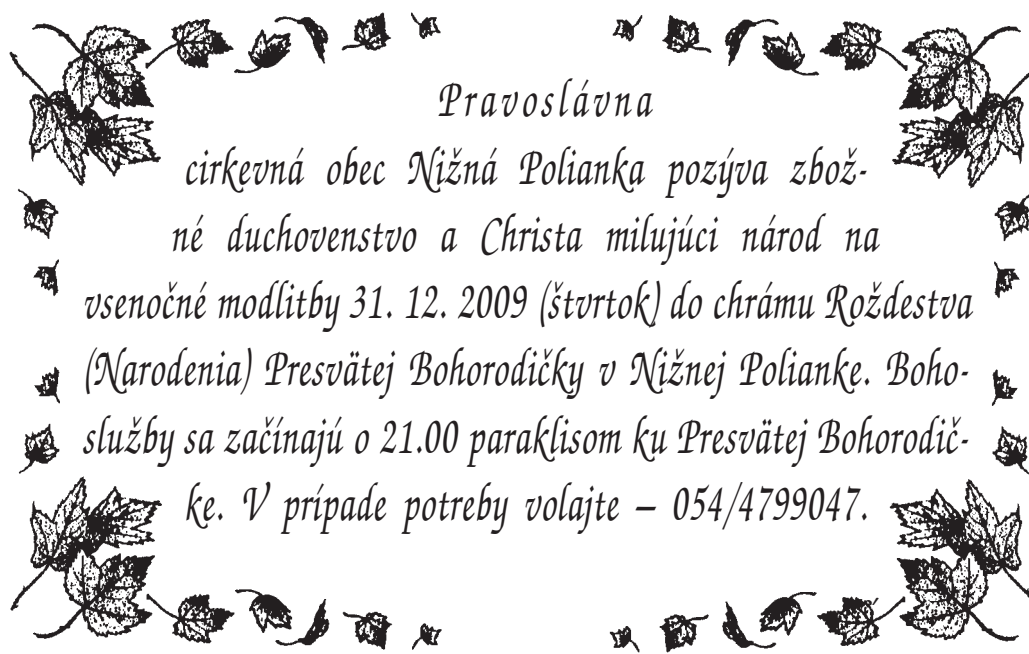
vé rameno a hovoríš: Prosím Ťa, Bože môj, odpusť mi a umiestni ma po Svojej pravici spolu so spravodlivými. Potom ju kladieš na ľavé rameno a hovoríš: Prosím Ťa, nehod' ma po svojej ľavici s hriešnikmi. Potom sa ukloň k zemi a povedz: Oslavujem Ťa, Bože môj, klaniam sa Ti a uctievam Ťa, lebo ako si bol položený do hrobu, rovnako tak budem položený aj ja. A keď vstávaš, pripomínaš si zmŕtvychvstanie a hovoríš: Oslavujem Ťa, Bože môj, klaniam sa Ti a uctievam Ťa, lebo Si vstal z mŕtvych, aby si nám daroval večný život. Toto znamená najsvätejší kríž“.

Svätý Makarij Moskovský hovorí o svätom kríži stručne a výstižne takto: „Je v ňom svetlo, ktoré osvecuje dušu, uzdravujúca moc, ktorá uzdravuje choroby duší a tiel, tajomná sila, ktorá sa stavia proti každej škode. Nečisté myš-

lienky a túžby znepokojujú tvoju dušu? Ohrad' sa znamením kríža, zdvojnásob a strojnásob tento múr a premôžeš nečisté myšlienky. Melanchólia a zármutok tyranizuje tvoje srdce? Ovláda ťa strach alebo obklopujú pokušenia? Cítiš zlobu neviditeľných nepriateľov? Hľadaj ochranu v sile kríža a opäť sa ti do duše vráti pokoj, pokušenia sa vzdialia, útecha Božej blahodäte a duchovná radosť zaplavia tvoje srdce“.

Kríž má veľkú silu, skrýva sa v ňom veľká Božia blahodať, je spasiteľným, oživujúcim, posväcujúcim znamením, víťaznou zbraňou, ochranou pred zlom, je základom všetkého dobra pre kresťanov. Žehnajme sa preto čo najčastejšie, aby sme ním posväcovali každý okamžik nášho každodenného i duchovného života.

*S použitím diela **Znamenie kríža**
spracovala **Andrea Gmotričová***

Pravoslávna

cirkevná obec Nižná Polianka pozýva zbožné duchovenstvo a Christa milujúci národ na vsenočné modlitby 31. 12. 2009 (štvrtok) do chrámu Roždestva (Narodenia) Presvätej Bohorodičky v Nižnej Polianke. Bohoslužby sa začínajú o 21.00 paraklisom ku Presvätej Bohorodičke. V prípade potreby volajte – 054/4799047.

Modlitba

Adnes si povieme niečo o tom čo počujeme v chráme, teda o modlitbe. Čo je to vlastne modlitba? Modlitba je náš rozhovor s Bohom. Modlitba to je keď myslíme na Boha, keď ľúbime Boha. Počas modlitby sa približujeme bližšie k Bohu, oslavujeme ho a prosíme ho o pomoc. Bez modlitby človek zabúda na Boha a prestáva ho ľubiť a koná hriech.

V chráme môžeme počuť slová ako: Hospodi pomiluj (Pane, zmiluj sa). Počas týchto slov vyprosujeme od Boha pomoc a ochranu. Ďalej tam môžeme počuť Podaj Hospodi (Daj nám Pane). Tieto slová hovoria o tom, aby nám Boh dal všetko čo potrebujeme pre život.

Okrem týchto krátkych modlitieb sa môžeme v chráme stretnúť aj s viacerými dlhšími modlitbami ako je napríklad Symbol viery, alebo modlitba Otče náš. Ako vlastne ľudia prišli

k modlitbe Otče náš, odkiaľ sa nabrala? Vo Svätom Evanjeliu je to uvedené takto. Raz keď bol Christos spolu so svojimi učeníkmi za mestom vzdialil sa od nich, aby sa pomodlil, a keď sa vrátil tak mu učeníci povedali. „Hospodin, pozri sa, Ján, ten ktorý Ťa krstil učí ľudí ako sa majú modliť. Aj Ty nás nauč modlitbe“. A Isus Christos im na to tak odpovedal: „Takto sa modlite....“

Otče náš, iže jesi na nebesich,
da svjatitsja imja Tvoje,
da priidet carstvije Tvoje:
da budet voľ'a Tvoja, jako na nebesi i na zemli.

Chlib náš nasuščnyj dážd' nam dnes,

i ostva nam dolhi naša, jakože i my ostavl'ajem dolžnikom našim:

i ne vvedi nás vo iskušenie,
no izbavi nas ot lukavaho.

Jednoduchými slovami by sa to dalo povedať aj takto: Nebeský Otče náš, Hospodin. Nech je sväté meno Tvoje. Nech budeš stále Cárom nášho života, nech všetko v našom živote bude tak, ako ty chceš. Daj nám všetko čo teraz potrebujeme. Odpusť nám naše hriechy, ako i my odpúšťame iným. Nedovoľ nám robiť zlo, a ochraňuj nás od všetkého nečistého.

Nech je táto modlitba neoddeliteľnou súčasťou nášho života a nech vás celý život sprevádza.

Pripravila **Ľubka Balaščáková**

Sergej sa zlostil: zase im dali v škole hlúpu úlohu. Na figu mi je akási meňavka. Veď ja nie som meňavka. „A toto má byť náš učebný plán...“

Sergej odhodil učebnicu a zapol si rádio. Zo slúchadiel sa mu začal ozývať rachot, výkriky a hlasitá hudba, ktorá až otriasala mozgom a každou bunkou. Rytmus potláčal akúkoľvek myšlienku o stvorení a poslaní človeka a večnosti.

Magnetofón bol skutočne druhým bohom. Ktorý mení vyššie stvorenie – človeka, Božieho syna, nasledovníka Božieho Kráľovstva – na syna smrti.

Hudba ho umŕtvovala ako nejaká droga. Sergej so slúchadlami na ušiach zaspával. Nedával ich dole ani počas jedenia, mal ich na ušiach stále – keď cestoval, aj na ulici. Krása sveta – spev vtákov, zvonenie zvonov, Boží hlas – svedomie, ktorý vedie k Bohu nevníma.

Hudba, ako tatársko-mongólske plienenie, ničila v ňom všetko dobré, čo si druhy ľudia chránili. „Na čo mi je história?“ – odstrčil učebnicu. „Veď na čo je potrebné vedieť o vraždách, plienení?“ V plnosti už prepadol plieneniu duchovnej tmy, keď zanechal rodné korene. Pre neho to je nezaujímavé! Sergejovi treba len „polenošiť“ a chytiť blaženstvo zo svojej hlasnej hudby ktorú počúval. Bez hudby by bol jeho život nezaujímavý, všedný... Možno preto mu dali prezývku „Sivý“. „Sivý daj cigaretu, Sivý nalej piva!...“

On zvyčajne poslúchol a nezamýšľal sa nad tým, prečo ho tak volajú. Ale kto bol Sergej? Keby sa aspoň na

okamih nad tým zamyslel, prišiel by na to, kto bol Sergej, podľa ktorého mu dali meno pri narodení. Keď ešte nepoznal „rádio“ a nevedel ešte čítať, mal knihu o mladom človeku, ktorý odišiel zo „svetského života“ dobrovoľne a rád. V srdci si predstavoval ako sa v domčeku lámala nečistota, ako sa strácala dupotajúcimi kopytami, kričala a škripala zubami. Všetko toto si vytrpel svätý Sergej Radonežský. Ale Hospo-

din Isus Christos mu pomohol. Pomohol mu zvíťaziť nad tatársko-mongolským vojskom, nad silou viditeľnou i neviditeľnou.

Mohol by Sergejko spomínať na svoj predchádzajúci „svätý“ život, mohol by... Dá sa to, keď mozog je stále pod vplyvom hudby, ktorá neprestávajúc v ňom udiera?

„Čo myslíte – spýtala sa sivovlasá učiteľka žiakov – čím sa odlišuje správanie človeka od správania meňavky? Čo nám môžeš o tom Sergej povedať?“

Takú otázku na hodine biológie nikto nečakal. Trieda zaujato sledovala Sergeja. „Meňavka to je jednobunkový organizmus“ – vybuchlo z neho a zmlkol... „Ale ja som sa spýtala, aký je medzi tým rozdiel?“

„No tak jednobunkové organizmy nevedia myslieť, ale človek...“

„A ty si myslíš, že nie? Máš pravdu, človek to vie za predpokladu, že sa nezmenil na nemysliaceho, pokiaľ sa nestal členom nejakej sekty.“

Trieda sa zamrvila. Učiteľka otvorila novú tému. Vo vládnej „Republike“ – zdôraznila, sa píše, že na vojenskom cintoríne, kde sú pochovaní vojaci z druhej svetovej vojny – Nemci, aj naši osloboditelia, deti, také ako ste vy, zorganizovali zábavu. Plánovali tam vykonať rituály čiernej mágie. V sekte je jeden vodca, ktorého poslúchajú všetci. Tento vodca, naplnený vedomosťami o čiernej mágii, zavolať dospievajúcich chlapcov z dediny Poddubie a Tiškovu na hru, pri ktorej tuhne krv v žilách. Nikto z týchto chlapcov neveril v Boha a v nečistých duchov. Ale v noci, takej zlovestnej tme, na cintoríne, kde sa po celý čas čítali kľiatby a ukazovali sa diabolské tajomné znaky, kde sa všade ozývala hlučná divoká hudba, pôsobí takáto atmosféra na mladých ešte strašidelnejšie a vnímajú to ešte citlivejšie...

Povedz nám Sergej, išiel by si s nimi? „Neviem, - pokrčil plecami -, určite nie!“ „A čo by na to povedali

tvoji kamaráti? Ved' by ťa vyhнали. Prstom by na teba ukazovali: „Aha, zľakol sa, začal sa báť!“ – povedala učiteľka. Takto sa pýtala zaradom všetkých chlapcov.

Trieda stíchla.

„Zamysleli ste sa! To je v poriadku, to je dobré. Tým sa človek odlišuje od meňavky. Človek rozmýšľa, zvažuje.“

„Ale nedopovedali ste, ako to dopadlo na tom cintoríne.“

„Zle to skončilo, moji drahí. Azda treba vyvolávať nečistú silu?! Ta sa zjavila v podobe zomrelých.“ Prízraky za jednu noc nepominuli“ – píše sa v novinách. „Prízraky sa objavili znovu. Túlili sa po uliciach – psy a mačky behali a ukrývali sa na vzdialených miestach. A každému tuhla krv v žilách.“

Trieda zase zmeravela a čakala rozuzlenie. „Sláva Bohu, obyvatelia poprosili o pomoc duchovného otca Antonija, ktorému dal Boh silu vyháňať nečistých duchov. Odsľúžil moleben a panychídu za zabitými. A potom všetko prestalo. Porozmýšľajte, by kto sa nenapravil?“

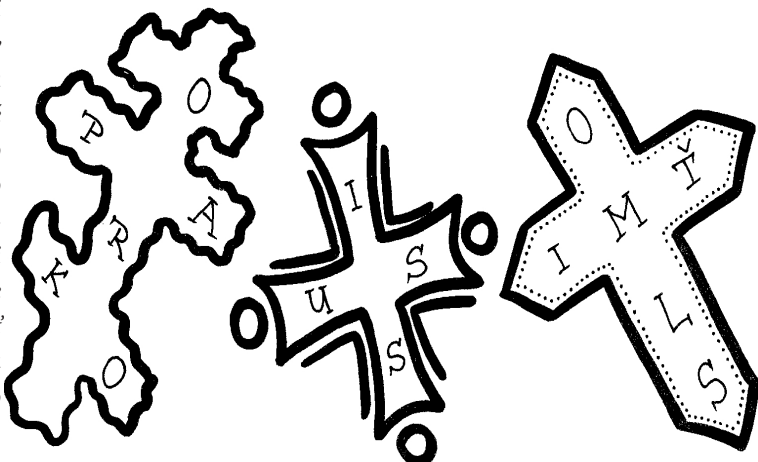
Keď prišli domov, Sergej ako zvyčajne, zapol magnetofón. Izbou sa začala znovu ozývať divoká hudba a niekto radostne oznámil, že sa začína festival „Invázia“. Hluk a hrmot sa už nedali vydržať.

„To je skutočná invázia!! – napadlo ho hneď.“

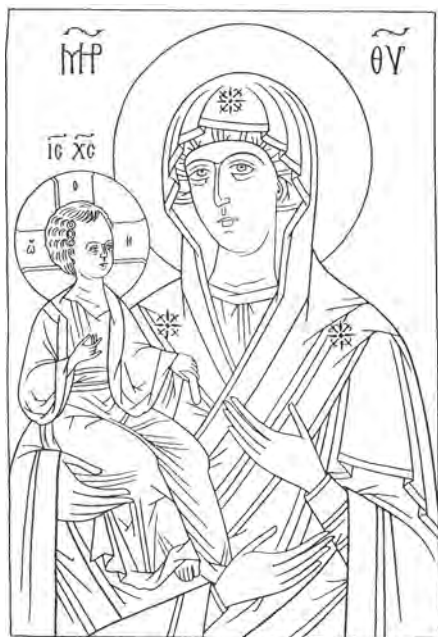
z knihy **Boris Ganago: O Božom obraze**
prpravila **Matuška Kost'ová**

Milé detičky, istotne sa tešíte na nové úlohy, ktoré na vás čakajú aj v tomto čísle. Vaši kamaráti Istinkáčik s Istinkou si veru dlho lámali hlavu, čo by vám asi tak pripravili a čím by vás potešili... Veríme, že si vychutnáte nasledujúce stránky, ktoré sú zaplnené úlohami, zábavou, a aj niečím novým a poučným.

Tieto tri krížiky v sebe skrývajú slovíčka, ktoré pre každého pravoslávneho človeka znamenajú veľmi veľa. Pokúste sa pospájať písmenka a vylúšťte túto úlohu.

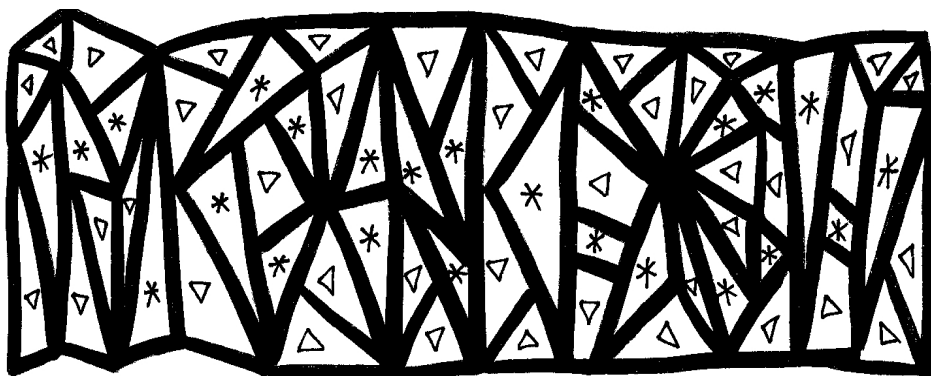
V ďalšej úlohe si pozorne prezrite ikonky Bohorodičky s Isuskom a nájdite desať rozdielov. Táto ikonka sa volá Trojeručica a jej sviatok pravoslávna cirkev oslavuje 28. 6. (11. 7.) a 12. 7. (25. 7.).

Nájde chlapček cestu do chrámu? Pomôžte mu v tomto labyrinte a zároveň vyfarbite čo najkratšiu cestu, ktorá vedie do chrámu.

V nasledujúcej úlohe vymalujte tie geometrické tvary, v ktorých je hviezdica. Čo vám asi tak vyjde? Je to človek, ktorého vám trochu opíšeme: chodí v čiernom odeve, zanechal svetské a spoločné ľudské nažívanie, hovorí sa o ňom aj to, že je to človek stále pokorný a dňom i nocou slúži Bohu, neprestajne sa modlí, prosí o spásu celého stvorenia a všetkým pomáha, jeho cieľom je náš Hospodin Isus Kristus, Jeho večná pravda, spravodlivosť a láska.

Úlohy pripravila **Andrea Gmotričová**

Na poli už dlho ležala opustená flauta. Nik na nej už nehrával. Až jedného dňa tadiaľ prechádzal osol. Silno do nej fúkol a vylúdlil z nej najsladší tón svojho života, najkrajší zvuk v živote osla i v živote flauty. Nevedeli pochopiť, čo sa stalo, lebo rozum nebol ich silnou stránkou, a pretože obaja v rozum verili, rýchle sa rozlúčili, lebo sa hanbili za to najlepšie, čo jeden i druhý vo svojom smutnom živote urobili.

Koľko opustených flaut a koľko oslov je na tomto svete! Mnohí z nás sa nepoznajú, ostávajú sami sebe neznámi a skrývajú sami pred sebou, kto sú. Vyžadujú lásku od iných, ktorí sa tiež nepoznajú, a tak isto sa skrývajú. Ale niekedy sa mraky pretrhnú, objaví sa záblesk, iskra... a tam sa všet-

ko končí, lebo chýba odvaha. Človek potrebuje veľa odvahy, aby miloval.

Ale tak isto ju potrebuje, aby sa dal milovať.

TÚŽBA

Bol raz jeden človek, ktorý žil vo veľkej biede. Uctieval však svätého Mikuláša a vrúcne sa k nemu modlieval. A tak si svätec povedal, že zostúpi na zem a že mu pomôže. Keď prišiel do jeho domu a videl, že naozaj nemá z čoho žiť, rozhodol sa mu pomôcť.

Svätec ukázal prstom na kameň, ktorý ležal na dvore a kameň sa hneď premenil na žiarivé zlato.

„Chceš toto zlato?“ spýtal sa svätec úbožiaka

Muž sa hlboko poklonil a povedal: „Nie, nechcem.“

Svätcovi zažiarili oči šťastím a povedal: „Syn môj, veľmi si ma potešil. Teraz viem, že si naozaj vykročil na cestu dokonalosti.“

Muž povedal: „Nie, zlato nechcem. Čo by som naozaj chcel, je tvoj prst.“

Boh sa nám daroval celý. A my zázraky nerobíme. Prečo?

Autor: Bruno Ferrero
http://ikarmel.sk/ikarmel.pl?book_id=13600&page=book

Zuzana Repková

Zamiluj si Christovu chudobu, aby si sa obohatil Christovým Bôžstvom. Zamiluj si najkrajší pôst – dielo veľactené a bohumilé. Pôst – voz, vynášajúci na nebo. Pôst rodí prorokov, robí múdrymi zákonodarcov. Pôst – dobrá ochrana duše, nádejný spolužiteľ telu. Pôst – zbraň statočných, škola askétov. Pôst odráža pokušenia, pripravuje na podvih zbožnosti; spolubývajúci striedmosti, pôvodca čistoty. Pôst – statočnosť v bojoch. Pôst hasil ohnivú silu. Pôst zatváral ústa levov. Pôst pozdvihuje modlitbu k nebu. Pôst – matka zdravia. Pôst – učiteľ mladosti, ozdoba starosti, dobrý spoločník putujúcim. U postiacich sa je telo čestné a duša drahocenná. Pôst upokojil Lazára v lone Abrahámovom.

Preto si ho (pôst) zamilujme aj my, aby aj nás prijalo lono Abrahámo. Budeme utekať od rozkoše, ktorá je sprevádzaná hlučným smiechom pijanstva, tej matky smilstva. Pijanstvo neprijíma Hospodina. Pijanstvo nás vzdialuje od Svätého Ducha. Pôst – zveladenie mesta, dôstojnosť trhoviska. Pôst – pokoj v domácnostiach. Pôst – opatrovník a predochranca panenstva. Pôst – cesta k pokániu.

Pôst – pôvodca slz. Pôst – neľúbi svet a ani to, čo je vo svete. Preto postiac sa, nebudeme padať na duchu, pretože anjeli v každom chráme zapisujú postiacich sa. Pôst nepripúšťa

pamätanie na zlo. A tí, ktorí pamätajú na zlo na nich spáchané, hoci sa na pohľad modlia a postia, sú podobní ľuďom, ktorí čerpajú vodu a vlievajú ju do rozbitej nádoby. Neprijíma Hospod' modlitby od toho, kto pamätá zlé na brata. Hospodu sláva i moc na veky vekov! Amiň.

*Izbrannyje tvorenija sv. Efrema Sýrskeho
pripravil **bohoslovec Michal***

Zeleninové penne

500 g cestovín (najlepšie penne)

2 žlté papriky

1 baklažán

1 menšia cukina

3 paradajky

olivý

1 väčšia cibuľa

3 strúčiky cesnaku (môže byť aj viac)

Nasekaná bazalka a mäta na dochutenie (môže byť aj sušená)

Soľ

Mleté čierne korenie

Oleje

Cestoviny uvaríme. Zeleninu nakrájame na menšie kúsky, olivy na kolieska. Cibuľku pokrájame nadrobno orestujeme s pretlačeným cesnakom. Pridáme nakrájanú zeleninu a dusíme domäkka. Dochutíme bylinkami, čiernym korením a soľou, pridáme olivy a zmiešame s cestovinami.

Čokoládové cookies

100 g stuženého rastlinného tuku

150 g cukru

1 vanilkový cukor

50 g hladkej múky

35 g kakaa

½ ČL kypriaceho prášku

200 g čokolády na varenie (alebo horkej čokolády)

Rúru vyhrejeme na 180 C. Tuk vymiešame s cukrom a vanilkou, pridáme múku, kakao a kypriaci prášok a vymiešame cesto. Do cesta zamiešame čokoládu pokrýjanú na kúsky. Z cesta ukladáme na plech vyložený papierom na pečenie kôpky ďalej od seba. Pečieme 12 minút. Po upečení necháme chvíľu odpočívať na plechu.

Mrkvová pomazánka

3 uvarené zemiaky v šupke

2 mrkvy

1 cibuľa

3 strúčiky cesnaku

Kečup

Čierne korenie

Soľ

Oleje

Uvarené zemiaky postrúhame na jemnom strúhadle. Cibuľku pokrýjanú nadrobno orestujeme s cesnakom, pridám najemno postrúhanú mrkvu a dusíme domäkka. Zemiaky zmiešame s udusenou mrkvou, dochutíme kečupom, korením a osolíme.

pripravila **Markella**

Prevaha duše nad telom

Čas je ako vták, ktorý ťa ozdobi rôznofarebným perím, ale prileť zobrať si svoje. Ak svoju dušu rýchlo a silno priviažeš k periu, čas si spolu s perím zoberie aj tvoju dušu.

Och, aká žalostivá bude vtedy tvoja nahota.

Mlčanie

O troch veciach sa neunáhli hovoriť:

- o Bohu, kým neupevníš svoju vieru v Nebo,
- o cudzích hriechoch, kým si nespomenieš na svoje,
- o nadchádzajúcom dni, kým neuvidíš ranné zore.

Čaša slasti

Ak by ti ponúkali zlatú čašu s najlepším vínom na svete a povedali: „Pi, ale vedz, že na dne čaše je škorpión, začal by si piť?“

Na dne hociktorej čaše zemskej slasti je škorpión. Pretože okraje čaše sú nízke, škorpión je stále blízko našich úst.

Smrť

Pri mlčaní neba a zeme sa nemilosrdne hádajú mudrci o tom, čo je matéria a čo je duch.

A smrť sedí na cintoríne a odpovedá: „Matéria je cesto, duch je kvások, vy ste chlieb a ja som hosť.“

Nechváľ sa múdrosťou

Nechváľ sa múdrosťou.

Nechváľ sa cudzou, pretože nie je tvoja.

Nechváľ sa ani svojou, pretože ak sa ňou chváliš, znamená to, že jej nemáš veľa.

Ani jedna lampada nehorí, keď do nej nedolievajú olej. Všetky lampady je možné naplniť, ale lampada múdrosti sa naplniť nedá.

Pripútaj sa k nebu

Všetky skutky, ktoré nerobíš v mene Neba a s dovolením Neba, prinesú horký plod. Pretože Nebo ich nepoleje svojim blahodatným dažďom a ani neosvieti svojim životodarným svetlom.

Čokoľvek by si si zaumienil robiť, naslúchaj radám Neba. Čokoľvek by si si zaumienil tkať, priviaž nite k Nebu.

Pochvala a potupa

V tomto svete sme ako tovar vystavený na tržnici. Jedni predavači dvíhajú našu cenu až do nebies, druhí ju zbíjajú až k ničomnosti.

Pochvala či potupa, ktoré sa nám dostávajú od ľudí, vždy rozdeľujú našu dušu na polovicu: jednou polovicou duše sa tešíme pochvale a druhou sa zarmucujeme; jednu polovicu zarmucuje potupa a druhá sa teší. To preto, lebo v tajomných hĺbkach vlastného vedomia pociťujeme, že samé o sebe ani pochvala ani potupa nevypovedali o nás všetko.

Buď ostražitý vo vzťahu k neúmerným pochvalám a neúmernej potupe; pochop, že máš menej zásluh na prvom (pochvale) a viac na druhom (potupe).

To preto, aby si nelietať bez krídel a nepadal bez nádeje.

Beseda o svätom Rastislavovi sa uskutočnila dňa 28.10.09 o 19.30h.v budove P.K.S. Poslucháčmi boli nielen študenti PBF ale aj laici. Prednášal duchovný o. Štefan Sak.

Sv. Rastislav je osoba ,ktorá sa v dejinách Slovanov zapísala veľkými písmenami. Bol to panovník ,ktorý nepozeral len na svoje vlastné blaho ,ale nesmierne mu záležalo na svojom národe. Jeho význam spočíva v tom, s akým odhodlaním a zanietenosťou pracoval na tom, aby vďaka misijnej činnosti sv. Cyrila a Metoda ľudia poznali pravosť ev. učenia. Cieľom tejto prednášky bolo bližšie zoznámenie sa z okolnosťami príchodu vierozvestcov na Veľkú Moravu a ich vzťah z Rastislavom. Táto prednáška však mala za cieľ povzbudiť mladých ľudí nielen k tomu aby poznali vlastné dejiny, ale aby si uvedomili význam misie sv. Rastislava. Uskutočnená prednáška mala motivačný charakter. Samozrejme bolo možné aj priamej názorovej konfrontácie s prednášajúcim, ktorú niektorý aj využili. Na záver však možno skonštatovať, že prednáška mala pozitívny ohlas a nebolo by na škodu pokračovať v prednášaní aj v budúcnosti.

Svjatyj Rastislave moli Boha o nas!

Ľuboš Omaska

Ako minulý rok, tak aj tento rok (17. 10. 2009) sa konal futbalový turnaj seminaristov s medzinárodnou účasťou. Súťažili bohoslovci z Nemec-ka, Ukrajiny, Maďarska a samozrejme so Slovenska. Celkovo šesť mužstiev avšak naše bolo jediné pravoslávne, pretože ostatné tvorili grécko-katolícki bohoslovci.

Bol to druhý ročník tohto podu-jatia. Víťazmi celého turnaja sa opäť stali naši bohoslovci. Rozdiel bol však v tom, že tento rok sa futbal hral v hale. Vynikajúcimi výkonmi sme obhájili minuloročné prvenstvo. Po víťazstvach v skupine nad nemec-kým družstvom 4:0 a gymnázium P. P. Gojdiča z Prešova v pomere 2:1, sme postúpili do finále, v ktorom sme nad maďarskými seminaristami vyhrali 2:0.

Najlepším strelcom turnaja sa stal náš kapitán Matúš Spišák (rovnako to bolo aj minulý rok). Naša obrovská vďaka patrí Bohu za to, že nám dal dosť síl a vôbec za celý tento nádherný deň, na ktorý budeme s radosťou spomínať, veď zážitkov bolo mnoho. Obrovské ďakujem patrí samozrejme usporiadateľom turnaja - Grécko-katolíckemu kňazskému semináru, za to, že nás pozval a za celú organizáciu a skvelú prípravu tejto akcie. Taktiež skupinke našich fanúšikov a fanúšičiek, ktorí nás prišli podporiť, ako aj všetkým, ktorí nám priali.

Jaroslav Guba

Ahoj sestra v Christu! Áno, takýmito slovami Ťuž môžeme pozdraviť mládežníčku Nadťku. A prečo až teraz? Pretože dňa 23.10. prijala v Spišskej Novej Vsi krst, prijala pravoslávie. Slová, ktoré znejú tak jednoducho (prijatť krst), nesú v sebe niečo oveľa silnejšie. Nadťka pochopila, že pravoslávie je tou správnou cestou, cestou k spásu – prijala pravoslávie a všetko s ním spojené. Dá sa povedať, že jej srdce prijalo to správne učenie o Christu, otvorilo sa Christovi.

Krst prijala pred vsenočným bdením v Spišskej Novej Vsi, ktorému predchádzal Akafist k sv. Klimentovi Ochridskému, po ktorom nasledoval samotný krst. A ten bol silným duchovným zážitkom nielen pre samotnú Nadťku, ale aj pre nás, ktorí sme sa ho zúčastnili. Trojitým ponorením do vody, pri ktorom sme s ňou pilne zadržovali dych, sa pre ňu začal nový – správny – život.

Po krste nasledovalo malé občerstvenie, teda aspoň ho tak nazval o. Pružinský. Ale určite chcel namiesto slova „malé“ povedať veľké, pretože každý sa dosýta najedol a mal si z čoho vyberať a vyberať. Dokonca sme si pochutili na torte, ktorú pre Nadťku upiekla matuška Pružinská. Bola naozaj chutná, niektorí si vypýtali aj dupľu. Posilnení sme sa vybrali opäť do Chrámu, kde sme sa mohli oddávať spevom a modlitbám, do ktorých sme zapojili celú našu myseľ a dušu – ako mladí hovoria – celého človeka. Nadťka mala možnosť prvý krát pristúpiť k Eucharistii ako pravoslávna veriaca.

Všetci sme nakoniec úspešne vydržali do konca a aj keď sa na našich tvárach prejavila únava, šikovne sme ju zakryli a pochutnávali si na kolive. Mladší aj starší si z tohto bdenia odniesli krásne zážitky a samotného Boha (ICXC) v srdci. O. Štefan Pružinský s o. Mariánom Dercom sa na konci všetkým poďakovali a odovzdali darček v podobe krásnej ikony (za ktorú ďakujeme neznámemu autorovi). Ráno sa všetci tí, ktorých neodradilo sychravé počasie vybrali na sľúbený výlet do Závadky.

Naše krásne zážitky sa začínajú v tak často negatívne spomínaný piatok trinásteho. Neskoro v noci sme sa vydali na ďalekú cestu, naprieč celým Slovenskom, aby sme prijali pozvanie bratislavských veriacich. Ráno o šiestej nás všetkých srdečne privítala na bratislavskej stanici naša mládežníčka Stanka, ktorá nám ukázala Bratislavu a celý deň sa o nás starala. Vzala nás k sebe domov, aby sme sa po dlhej ceste občerstvili a plní síl sa vydali do novostavby nášho chrámu. Po návšteve rozostavaného chrámu sme sa pobrali priamo pod Bratislavský hrad do náhradných bohoslužobných priestorov, kde prebiehala sv. liturgia. Po nej sme sa zúčastnili jednej z najkrajších svätých tajín v našej Cirkvi a to bol krst dvoch dospelých žien a jedného malého bábätko. Bolo pre nás veľkou ct'ou, keď sme mohli katechumenkám Helge a Veronike ich krst odkantovať (odspievať). Ako správni východniari sme si potom spravili výlet po Bratislave, čo je vidieť i na nasledujúcich fotografiách. Neobišli sme ani Dom Sv. Martina, v ktorom sú uložené močši (ostatky) nášho Sv. Jána Milostivého, ktorý bol Konštantinopolským patriarchom. Ďalším spštením pre nás bol obed na Ekonomickej fakulte, čiže Stankinej Alma Mater, kde nás veľmi milo privítali a veľmi chutne nám navarili. Hneď po večerni sa uskutočnila nami tak očakávaná beseda, na zaujímavé témy, s veľmi kvalitnou zostavou kňazov, menovite - o. Jacečko, o. Haverčák, o. Kost', o. Bobak, o. Savčák a o. Soroka. Začínali sme Akafistom k Sv. Janovi San Franciskému Šanghajskému. Beseda bola taká zaujímavá, že sme jej plánovaný čas skončenia prekročili o takmer hodinu čo malo za dôsledok, že niektoré prednášky boli odprednášané až v druhý deň tohto seminára. Potom nás ubytovali po rodinách, kde o nás bolo perfektne postarane, za čo im patri ozaj veľká vďaka. Nedeľu sme započali utreňou, po ktorej bola slúžená sv. liturgia a panachída. Po bohosluženiach sme sa pomocou veriacich presunuli na besedu s občerstvením do Ruského centra kultúry, ktorá bola tak ako včerajšia na vyso-

кей úrovни. По tejto besede sme sa museli rozlúčiť a pomaly sa pobrat' na vlak späť domov

Bolo to veľmi krásne, veľmi obohacujúce, odnášame si veľa nových zážitkov a veľa nových kamarátov... ani jeden z nás neľutuje, že meral toľkú cestu, lebo všetka tá námaha stala jednoznačne za to...

Obrovské poďakovanie patri Nášmu Hospodu Bohu, že nám poblahoslovil túto

cestu, na ktorej sme mohli duchovne rásť, poďakovanie patrí aj všetkým veriacim, ktorí takéto niečo zorganizovali a maximálne sa o nás postarali, ďakujeme všetkým kňazom, že medzi nás prišli a duchovne nás posilnili, a v neposlednej rade sa chceme poďakovať všetkým mládežníkom, ktorí obetovali svoj voľný čas pre Boha a Božie Slovo. Spasi Hospodi!

Bobovci (Mirko a Adriána)

Иши фурт в памяти Медведже

В дньох 9. аж 13. августа отец Мариян с матушкой Анной хотели и zorganizували на славу Богу, православный духовный табор, в сели Медведже. Кус за помочи нас ведущих, но главни за помочи своих простых вирующих дидкох, бабкох, хлопох, жен, старостки Крайной Порубкы, старосту Медведжего и людей з околицы. Котры им помогли, чи с хлебом, чи с водами, чи с другыма суровинами, чи с коньом и возом, чи с финанциями в том добрым дили. Най им даст Божичко спасиня, бо нераз сме ся там добри найили.

Но в том табори небыла лен телесна потрава, но и духовна. Каждым дньом, ся в табори служыла свята Литургия и вечерня. Мали сме обавы, же чи nebude про дити вельо... Но потим сме зистили, же ся мы старшы от тех дити, маме што учити, як ся мат до церкви ходити и молити. Было прекрасне смотрити, як ся дити сповидают и причащают, жебы кидь отцы духовны выйдут с чашом со словами „со страхом Божиим и вирую приступите,“ прияли святе тило и кров Христа Спасителя. Гварю отцы прото, бо участником того табора, был ай отец Штефан од Спской, котрый нас духовни питкриплял Божиим Словом. В середине табора, нам Божичко приправил преквапиня, привил к нам монашкы од Польска з Турковицкого монастыра, на повзбуджиня, матушку Евфалию и сестры Райсу с Христиной.

Повим вам дорогы читателе, таку одну красну вец, мали сме участие в табори „римо католичке,“ дивча 11 рочне. Котре урчити, языково нич нерозумило но сердцем шытко хапало. С монашками ся так скамаратило, же высловило едно красне пряня, жебы был на Словенску скutoчный православный монастыр и жебы ся дало покрестити.

Мушу сказати, же дити мали в том табори пестрый програм, чи то были навштева Ладомирской церкви, вшелиякы гры, польовницка преднашка о хованю ся в лиси, язда с коньом на вози, биганя по потоку и докинце была и тета Таня, котра дитом хказала, як фунгуе з глины моделуваня.

Но а перед кинцом табора сме мали в церкви, в ночных годинах сповидь, с правилом ку причащению, котру дити с радостью абсолвували, жебы так як на зачатку, почас ай на кинци, прийали живого Христа и мали Го в сердци. Слава, честь и поклонение, за шытко нашему Богу!

Ведущий Вило

Bratstvo pravoslávnej mládeže
na Slovensku – SYNDESMOS

vás srdečne pozýva na

ŠTUDENTSKÚ

VESELICU

ktorá sa uskutoční dňa

29. januára 2010 *ipizakl*

so začiatkom o 18.00 hodine

v sále OZKN na sídlisku Sekčov

Cena vstupenky je 15 €

Všetci sa tešíme na vašu účasť! ☺

V cene vstupenky je zahrnutý prípitok, polievka, dve hlavné jedlá, víno a káva.

Prosíme všetkých záujemcov, aby sa najneskôr do 11. januára 2010
nahlásili na týchto telefónnych číslach:

Lýdia Michelová - 0907 463 744

Juliána Kuzanová - 0907 444 037